

_____

گزارش تشریحی تمرین سری چهارم درس پردازش تصاویر دیجیتال استاد: دکتر آذرنوش

دانشجو: محمدجواد زلقى

شماره دانشجویی: ۹۸۱۲۶۰۷۹

تاریخ: ۱۳۹۹/۱۰/۱

سوال اول: الف)

در ابتدا ماژول توابع مفید ارائه شده توسط شما با دستور * from tools import ایمپورت گردید. سپس تصویر موشن بلر مربوط در حالت خاکستری خوانده شد.

در ادامه برای ایجاد کرنل داریم:

kernel = (1/np.eye(13).shape[0])*np.eye(13)

۱ برای این است که جمع تمام عناصر که روی قطر هستند، برابر این است که جمع تمام عناصر با تابع (۱/np.eye(13).shape[0]=1/13

kernel.sum() میدهد.

سوال اول: ب)

برای گام دوم، طبق راهنمایی، ابتدا تابع الگوریتم وینر را از ماژول skimage ایمپورت کردیم:

from skimage.restoration import wiener

سپس از آن برای بازیابی تصویر موشن بلر استفاده کردیم:

restored = n_range (wiener (normal (retina_motionblurred), kernel, balance)) density restored en n_range (wiener (normal (retina_motionblurred), kernel, balance)) density restored en rectina rection rectina rection recti

The regularisation parameter value that tunes the balance between the data adequacy that improve frequency restoration and the prior adequacy that reduce frequency restoration (to avoid noise artifacts).

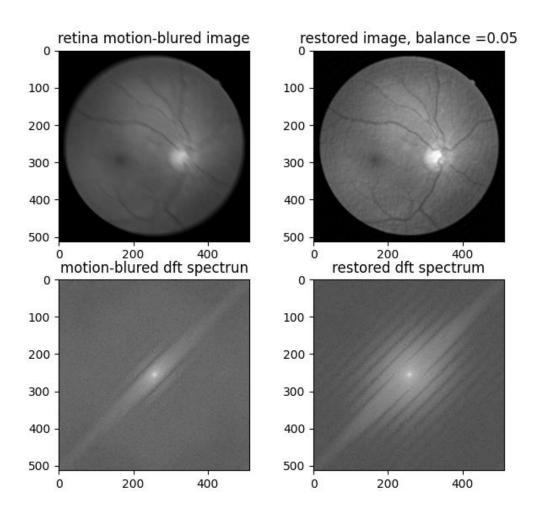
در واقع این پارامتر با مقداری که دارد، یک تنظیم برای تعادل بین قابل کفایت بودن دادهها انجام میدهد که خروجی آن بهتر شدن بازیابی فرکانسی نسبت به حالتهای نویزی تر بازیابی است. با توجه به راهنمایی سوال و بررسی خروجیها این مقدار بصورت balance=0.050 در نظر گرفته شد.

همچنین طبق اعلام سوال، خروجی این تابع بصورت نرمال دوقطبی بین [-1,1] میباشد که با تابع n_r ارئه شده در ماژول tools به استاندارد n_r بیتی n_r

سوال اول: ج)

برای پارامتر بالانس balance=0.05 و محاسبات قبلی با اجرای شرایط خواسته شده اقدام به نمایش تصاویر اصلی تار و بازگردانی شده و اسپکتروم شدتی تبدیل فوریه گسسته آنها می کنیم. در خروجی داریم:

مشاهده می شود الگوریتم بازیابی تقریبا خوب کار کرده است و از تصویر تار به تصویر اصلی نزدیک شده ایم. در اسپکتروم تبدیل فوریه های گسسته نیز مشاهده می شود که ترنزیشن های فشرده در تصویر تار، به ترنزیشن های بازتر شده در تصویر بازیافت شده تبدیل شده اند. پس اطلاعات تصویر بیشتر شده است.

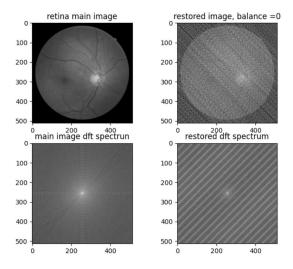

سوال اول: د)

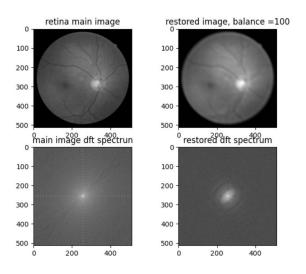
پارامتر بالانس هرچه بیشتر باشد، تصویر بازیابی شده تارتر می شود و هرچه کمتر باشد، تصویر بازیابی شده شارپ را با نویز بسیار تقویت شده می باشد. با توجه به رابطه تبدیل وینر داریم:

$$\hat{F}(u,v) = \left[\frac{1}{H(u,v)} \frac{|H(u,v)|^2}{|H(u,v)|^2 + K}\right] G(u,v)$$

پارامتر بالانس در واقع K میباشد. هر چه بزرگتر شود، فرکانسهای بالای کمتری عبور داده میشود پس ترنزیشنها محدود میشوند و در مکان هم تصویر تارتر میشود – و هرچه کوچکتر شود، فرکانسهای شدیدتری عبور داده میشود و ترنزیشنها گسترده تر میشوند و در مکان هم تصویر شارپ تر است. اگر در تصویر نویز داشته باشیم، چون نویز دارای فرکانس بالا است، اگر بالانس $\cdot$ باشد، نویزها بسیار پررنگ میشوند. برای مثال، برای بالانس صفر داریم:

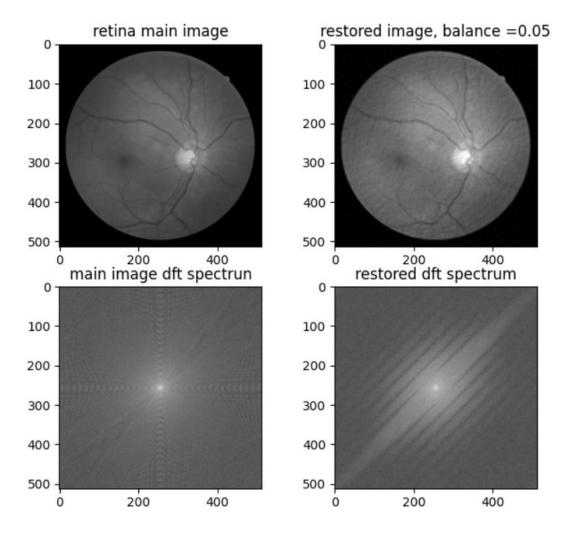
مشاهده می شود تصویر خیلی نویزی داریم که بخاطر این است که نویز که فرکانس بالا است توسط تبدیل معکوس که فرکانس پایین است تشدید شد است. حال برای بالانس با مقدار بالا داریم:

مشاهده می شود که تصویر اگرچه بدون نویز است، اما سطح بلر شدگی بالا می باشد.

با بالا و پایین کردن بالانس به مقدار ایدهآل balance=0.05 می رسیم:

که خروجی هم در حوزه فرکانس دارای ترنزیشنهای نزدیکی به تصویر اصلی است و هم در حوزه مکان نویز نداریم و دچار تاری نیز نیستیم.

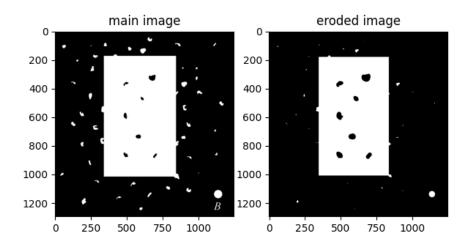

سوال دوم: الف)

پس از انجام مقدمات و خواندن تصویر در حالت خاکستری برای انجام عملیات اروژن روی آن با المان سازهای دایرهای با شعاع ۱۵ از تابع زیر استفاده می کنیم:

img_eroded = cv2.erode(img, cv2.getStructuringElement(cv2.MORPH_ELLIPSE
, (15,15)))

در ادامه نتیجه این عملیات را بر روی تصویر نشان میدهیم:

برای توصیف آنچه این عملیات انجام می دهد، باید یک دایره سفید با شعاع ۱۵ پیکسل را در نظر بگیریم که مانند عملیات کانولوشن روی تصویر حرکت می کند (المان یک مربع ۱۵ در ۱۵ است که فقط دایره درون آن مقدار ۱ دارد و خارج دایره مقدار ۰). هر کجای تصویر اصلی که زیر این دایره قرار گرفت و اگر شرط اینکه تمام نقاط سفید بودند به مانند دایره، ارضاء گردید، نقطه مرکزی دایره که متناظر با پیکسل مربوط در تصویر ارود شده است، روشن می شود. طبق توضیح مرجع که همین حرف ما را می زند، داریم:

A pixel in the original image (either 1 or 0) will be considered 1 only if all the pixels under the kernel is 1, otherwise it is eroded (made to zero).

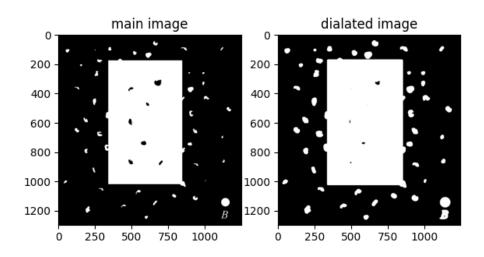
پس عملیات اروژن نواحی کوچک سفید را (که از دایره کوچکتر هستند) را تضعیف میکند و در خروجی تصویر هرس شدهای ایجاد میکند که نواحی سفید ضعیف (برای مثال نویزهای سفید) از بین رفتهاند و مرزهای لاغرتری ایجاد میشود.

برای انجام عملیات دایالیشن با المان دایرهای با شعاع ۱۵ بر روی تصویر از تابع زیر استفاده می کنیم:

img_dialated = cv2.dilate(img, cv2.getStructuringElement(cv2.MORPH_ELLI
PSE, (15,15)))

در ادامه نتیجه این عملیات را بر روی تصویر نشان می دهیم:

برای توصیف آنچه این عملیات انجام می دهد، باید یک دایره سفید با شعاع ۱۵ پیکسل را در نظر بگیریم که مانند عملیات کانولوشن روی تصویر حرکت می کند (المان یک مربع ۱۵ در ۱۵ است که فقط دایره درون آن مقدار ۱ دارد و خارج دایره مقدار ۰). هر کجای تصویر اصلی که زیر این دایره قرار گرفت و اگر شرط اینکه حداقل یک نقطه از تصویر اصلی که زیر دایره می روند، سفید بود، ارضاء گردید، نقطه مرکزی دایره که متناظر با پیکسل مربوط در تصویر دایالیت شده است، روشن می شود. طبق توضیح مرجع که همین حرف ما را می زند، داریم:

It is just opposite of erosion. Here, a pixel element is '1' if atleast one pixel under the kernel is '1'.

پس عملیات دایالیشن نواحی سفید را (که از دایره کوچکتر هستند) را قوی میکند و در خروجی تصویر چاقی ایجاد میکند که نواحی مشکی درونی ضعیف (چالههای ضعیفشده) و مرزهای چاقی دارد.

سوال دوم: ب)

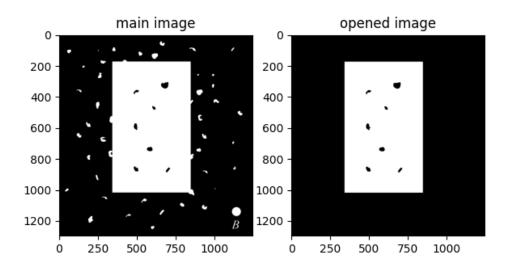
در واقع عملیات اوپنینگ عبارت است از اعمال اروژن و سپس اعمال دایالیشن. پس نویزها در ابتدا حذف میشوند و سپس با چاق کردن مرزها و نواحی تضعیف شده، تصویر به تصویر اصلی ام بدون نویز بسیار نزدیک می شود. به نوعی این عملیات قلههای تیز را نرم می کند.

برای حدف نویز بر روی تصویر، این عملیات را (اوپنینگ) با المان ساختاری مستطیلی اعمال کردهایم. برای اعمال اوپنینگ داریم:

img_opened = cv2.morphologyEx(img, cv2.MORPH_OPEN, cv2.getStructuringEl
ement(cv2.MORPH_RECT, (44,44)))

ابعاد المان مستطیلی (44,44) تمامی نویزها را حذف می کند. از این اندازه کوچکتر، برخی از نویزها را حفظ می کند. دلیل رسیدن به این ابعاد، اندازه بزرگترین دایره موجود در گوشه پایین راست تصویر بود که باید حذف می شد.

برای نمایش نتایج داریم:

مشاهده می شود فقط با یک ایتریشن تمام نویزها از بین رفتهاند.

سوال دوم: ج)

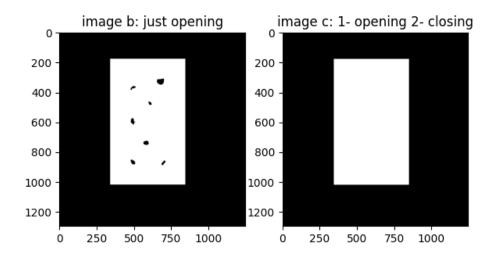
در واقع عملیات کلوزینگ عبارت است از اعمال دایالیشن و سپس اعمال اروژن. پس نواحی خالی در ابتدا چاق/پر میشوند و سپس با لاغر کردن، تصویر به تصویر اصلی ام بدون چاله بسیار نزدیک میشود. به نوعی این عملیات چالههای مشکی موجود در نواحی سفید را پر میکند.

برای حذف چالههای داخلی بر روی تصویر، این عملیات را (کلوزینگ) با المان ساختاری مستطیلی اعمال کردهایم. برای اعمال اوپنینگ داریم:

img_closed = cv2.morphologyEx(img_opened, cv2.MORPH_CLOSE, cv2.getStruc
turingElement(cv2.MORPH RECT, (32,32)))

ابعاد المان مستطیلی (32,32) تمامی چالهها را پر می کند. این ابعاد بر اساس ابعاد بزرگترین چاله موجود در مستیل و آزمون و خطا بدست می آید.

برای نمایش نتایج داریم:

مشاهده می شود چاله های تصویر پر شده اند و مستطیل خالص بدست آمده است.

سوال سوم: الف)

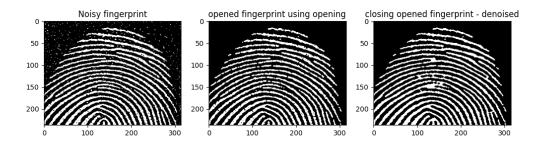
برای حذف نویز به نوع نویزها توجه می کنیم. نویزها از نوع سالت هستند. پس اگر از کنار به تصویر نگاه کنیم، نویزها مانند تیزی یا قلههای بالا در تصویر هستند. برای حذف آنها از عملیات اوپنینگ استفاده می کنیم زیر این عملیات تیزی ها را صاف می کند. پس داریم:

fingerprint_opened = cv2.morphologyEx(fingerprint_noisy, cv2.MORPH_OPEN
, cv2.getStructuringElement(cv2.MORPH_ELLIPSE, (3,3)))

همچنین از المان ساختاری دایرهای با شعاع ۳ استفاده می کنیم. سپس خروجی را تحت عملیات کلوزینگ با همین المان ساختاری فقط با شعاع ۵ قرار می دهیم. دلیل نیز این است اوپنینگ اگرچه نویزهای سفید در زمینه مشکلی را حذف می کند، اما همچنان در اثر انگشنت چالههای مشکی ریز وجود دارد که با عملیات کلوزینگ پر می شوند و پیوستگی بین خطوط ایجاد می شود. پس برای این عملیات داریم:

fingerprint_opened_closed = cv2.morphologyEx(fingerprint_opened, cv2.MO
RPH CLOSE, cv2.getStructuringElement(cv2.MORPH ELLIPSE, (5,5)))

سیس نتایج را نمایش می دهیم:

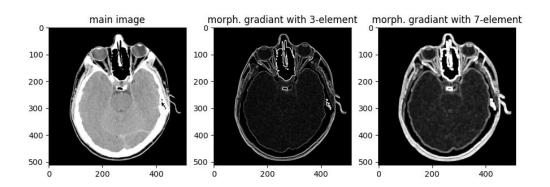

مشاهده می شود هم نویزهای سفید حذف شدهاند و هم چالههای ریز موجود در خطوط پر می گردد.

سوال سوم: ب)

برای گرادیان گیری از تصویر با انجام عملیات مورفولوژی، اختلاف دایلیشن و اروژن یک تصویر باید محاسبه شود. در واقع دایلیشن پیکسلهای نزدیک مرز را چاق می کند و اروژن نواحی نزدیک مرز را تضعیف می کند. پس اختلاف دایلیشن و اروژن یک تصویر مرزها را که بیانگر گرادیانهای شدتی می باشد، محاسبه می کند. برای نمونه اگر المان مربعی با ضلع سه باشد، داریم:

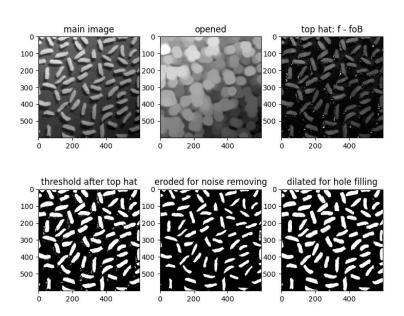

مشاهده می شود که گرادیان درهسته با ضلع ۷ مرزهای با عرض بیشتری می دهد و حتی در برخی نقاط تفکیک دو مرز دیگر ساده نیست. دلیل نیز این است که در چه المان بزرگتر باشد، دایلیشن چاق تر و اروژن لاغرتر می شود، پس اختلاف آنها نیز بیشتر می شود. در خروجی فعلی، مرزها در گرادیان هسته با ضلع ۳ بهتر تفکیک می باشند زیرا چاقی و لاغری تا حد معقولی بولد شده است.

سوال سوم: ج)

برای استخراج دانههای برنج مستقیم از ترشولد نمی توان استفاده کرد زیر بخشی از برنجها دارای قسمتی با شدتی هستند که حذف می شوند. پس ایده این است که با عملیات مرفولوژی ابتدا زمینه را در نواحی مختلف کمی معتدل کنیم و سپس سراغ ترشولدینگ برویم. قبل از توضیح مراحل، خروجی را قرار می دهیم تا روی آن توضیح دهیم:

در اولین گام روی تصویر اوپنینگ اجرا می کنیم (با المان دایره و شعاع ۵۰). این کار بکگراندهای روشن و تاریک را به ما می دهد. سپس تصویر را از این بکگراند کم می کنیم. این عملیات در کتاب تاپ هت نام گرفته است. با این کار بکگراند معتدل ترشولد اعمال می کنیم. برای حذف نقاط سفید یک اروژن و برای پر کردن نقاط مشکلی و چاقی مرزها یک دایلیت نیز اعمال می کنیم. مشاهده می شود که به خوبی دانه های برنج تفکیک شده اند. تغییر شعاع و المان اوپنینگ در مرحله دوم در نتیجه اثر می گذارد. شعاع بیشتر می تواند نتیجه حتی بهتر هم بدهد.